

พระราชบัญญัติ

ว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างราชอาณาจักรไทย กับสาธารณรัฐประชาชนบังกลาเทศ

พ.ศ. ๒๕๔๓

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ เป็นปีที่ ๕๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ๆ ให้ ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างราชอาณาจักรไทย กับสาธารณรัฐประชาชนบังกลาเทศ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๆ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่าง ราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐประชาชนบังกลาเทศ พ.ศ. ๒๕๔๓"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ การส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐประชาชนบังกลาเทศ ให้เป็นไปตามสนธิสัญญาระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐประชาชน บังกลาเทศว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนท้ายพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง มหาดไทย และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ เท่าที่เกี่ยวกับ อำนาจหน้าที่ของตน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ ชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรี

สนธิสัญญา ระหว่าง

รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐประชาชนบังกลาเทศ ว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐประชาชนบังกลาเทศ ต่อไปนี้เรียกว่า "รัฐภาคี"

ปรารถนาที่จะให้ความร่วมมือระหว่างรัฐทั้งสองในการปราบปรามอาชญากรรมมีประ สิทธิภาพยิ่งขึ้น

> ปรารถนาที่จะทำสนธิสัญญาเพื่อการส่งผู้กระทำผิดข้ามแดนให้แก่กันและกัน ได้ตกลงกันดังต่อไปนี้

ข้อ 1 พันธกรณีในการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

- 1. ภายใต้บังคับบทบัญญัติของสนธิสัญญานี้ รัฐภาคีตกลงที่จะส่งผู้ร้ายข้ามแดน ให้แก่กันและกัน ซึ่งบุคคลที่พบในดินแดนของรัฐภาคีฝ่ายหนึ่ง ผู้ซึ่งถูกดำเนินคดี ถูกฟ้อง ถูก ตัดสินว่ามีความผิด หรือเป็นที่ต้องการตัวเพื่อการบังคับโทษตามคำพิพากษาศาล สำหรับการ กระทำความผิดที่ส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ โดยเจ้าหน้าที่ทางศาลของรัฐภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง คำว่า "เจ้าหน้าที่ทางศาล" ให้รวมถึงเจ้าหน้าที่ตำรวจและพนักงานอัยการ ซึ่งทำหน้าที่ดำเนินคดีหรือ พืองบุคคลเช่นว่าตามกฎหมายของรัฐภาคีแต่ละฝ่าย
- 2. สำหรับความผิดที่ส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ซึ่งได้กระทำขึ้นภายนอกดินแดนของรัฐ ที่ร้องขอ รัฐที่ได้รับการร้องขอจะส่งผู้ร้ายข้ามแดนให้ภายใต้บังคับบทบัญญัติของสนธิสัญญานี้ หากกฎหมายของตนกำหนดให้ลงโทษความผิดดังกล่าวในสถานการณ์ที่คล้ายคลึงกัน

ข้อ 2 ความผิดที่ส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้

1. ความผิดที่จะถือว่าเป็นความผิดที่ส่งผู้ร้ายข้ามแดนเพื่อการดำเนินคดีหรือเพื่อ บังคับตามคำพิพากษาลงโทษหรือตามคำสั่งกักขังได้ ก็ต่อเมื่อความผิดนั้นลงโทษได้ตามกฎหมายของ รัฐภาคีทั้งสองฝ่าย โดยการจำคุกหรือการกักขังในรูปแบบอื่นเป็นระยะเวลามากกว่าหนึ่งปี หรือโดยการลงโทษใดที่หนักกว่า

ให้มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดนเพื่อการบังคับตามคำพิพากษาลงโทษหรือตามคำสั่ง กักขังในความผิดที่ส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้เช่นว่า หากระยะเวลาของโทษหรือคำสั่งกักขังที่เหลือจะ ต้องรับต่อมีระยะเวลาอย่างน้อย 6 เดือน

2. ความผิดจะเป็นความผิดที่ส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ หากความผิดนั้นประกอบด้วย การตระเตรียม หรือการพยายามกระทำความผิด การช่วยเหลือหรือส่งเสริม การสนับสนุน การให้ คำปรึกษาหรือการจัดให้มีการกระทำความผิดหรือการเป็นผู้สมคบไม่ว่าก่อนหรือหลังการกระทำ สำหรับความผิดที่ระบุไว้ในวรรค 1 ของข้อนี้ ทั้งนี้ ภายใต้เงื่อนไขว่าความผิดดังกล่าวสามารถลงโทษได้ ตามกฎหมายของรัฐภาคีทั้งสองฝ่าย โดยการจำคุกหรือการกักขังในรูปแบบอื่นเป็นระยะ เวลามากกว่าหนึ่งปี หรือโดยการลงโทษใดที่หนักกว่า

- 3. เพื่อความมุ่งประสงค์ของข้อนี้ ความผิดหนึ่งจะเป็นความผิดที่ส่งผู้ร้ายข้ามแดน ได้ ไม่ว่ากฎหมายของรัฐภาคีจะจัดความผิดอยู่ในประเภทเดียวกัน หรือไม่ก็ตาม
- 4. เมื่อให้มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดนในความผิดที่ส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ฐานใดฐานหนึ่งแล้ว อาจให้มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดนในความผิดอื่นซึ่งระบุไว้ในคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนที่เป็นไปตาม เงื่อนไขสำหรับการส่งผู้ร้ายข้ามแดนโดยครบถ้วน ยกเว้นเงื่อนไขที่เกี่ยวกับระยะเวลาของโทษหรือคำสั่ง กักขังที่ระบุไว้ในวรรค 1 ของข้อนี้

ข้อ 3 ความผิดทางการเมืองและการทหาร

- 1. จะไม่มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดนให้เมื่อ
  - ก. ความผิดที่ชอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนเป็นความผิดทางการเมือง หรือ
  - ข. เป็นที่ประจักษ์ชัดว่าการร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนมีความมุ่งประสงค์ ทางการเมือง หรือ
  - ค. ความผิดที่ขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนเป็นความผิดทางทหารโดยเฉพาะ
- 2. เพื่อความมุ่งประสงค์ของสนธิสัญญานี้ การปลงชีวิตหรือการกระทำความผิดโดย เจตนาต่อชีวิตหรือร่างกายของประมุขแห่งรัฐของรัฐภาคีฝ่ายหนึ่งหรือของสมาชิกในครอบครัวของ บุคคลนั้น รวมทั้งการพยายามกระทำความผิดดังกล่าวมิให้ถือว่าเป็นความผิดในความหมายของวรรค 1 ของข้อนี้

ข้อ 4 อำนาจศาลช้อน

รัฐที่ได้รับการร้องขออาจปฏิเสธที่จะส่งผู้ร้ายข้ามแดนบุคคลที่ถูกขอให้ส่งตัวสำหรับ ความผิดที่กฎหมายของตนถือว่าได้กระทำทั้งหมดหรือบางส่วนในดินแดนของตน หรือในสถานที่ที่ถือ เสมือนเป็นดินแดนของตน ทั้งนี้ รัฐที่ได้รับการร้องขอจะต้องดำเนินคดีบุคคลดังกล่าว สำหรับความผิด นั้นตามกฎหมายของตน

ข้อ 5 การถูกลงโทษก่อนในความผิดเดียวกัน

1. จะไม่มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดน ถ้าบุคคลที่ถูกขอให้ส่งตัวได้รับการพิจารณาคดี และถูกพิพากษาลงโทษ หรือปล่อยตัวในรัฐที่ได้รับการร้องขอสำหรับความผิดที่ขอให้ส่งผู้ร้าย ข้ามแดนแล้ว

- 2. การส่งผู้ร้ายข้ามแดนอาจจะถูกปฏิเสธถ้าบุคคลที่ถูกขอให้ส่งตัวกำลังถูกหรือ ได้ถูกดำเนินคดีแล้วในรัฐที่ได้รับการร้องขอสำหรับความผิดที่ขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดน
- 3. อาจจะมีการส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ ถึงแม้ว่าเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐที่ได้รับการ ร้องขอได้ตัดสินที่จะไม่ฟ้องคดีบุคคลที่ถูกขอให้ส่งตัวสำหรับการกระทำที่ขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดน

ข้อ 6 การชาดอายุความ

จะไม่มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดนเมื่อการฟ้องคดีหรือการบังคับการลงโทษสำหรับ ความผิดที่ขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนนั้นต้องห้ามโดยการขาดอายุความดามกฎหมายของรัฐที่ร้องขอ

ข้อ 7 สัญชาติ

- 1. รัฐภาคีไม่ผูกพันที่จะส่งคนชาติของตนข้ามแดน
- 2. หากไม่มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดนตามวรรค 1 ของข้อนี้ เมื่อได้รับการร้องขอจากรัฐที่ ร้องขอ รัฐที่ได้รับการร้องขอจะต้องเสนอคดีนั้นให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของตนเพื่อดำเนินคดีต่อไป เพื่อ ความมุ่งประสงค์นี้ รัฐที่ร้องขอจะต้องส่งสำนวน ข้อมูล และพยานเอกสารหรือพยานวัตถุเกี่ยวกับคดีให้ แก่รัฐที่ได้รับการร้องขอ ถ้ารัฐที่ได้รับการร้องขอต้องการเอกสารหรือพยานหลักฐานเพิ่มเดิม ให้ส่ง เอกสารหรือพยานหลักฐานดังกล่าวไปให้โดยไม่มีการเรียกค่าใช้จ่ายจากรัฐนั้น
- 3. แม้จะมีวรรค 2 ของข้อนี้ รัฐที่ได้รับการร้องขอไม่ต้องเสนอคดีนั้นต่อเจ้าหน้าที่ผู้มี อำนาจของตนเพื่อการดำเนินคดี ถ้ารัฐที่ได้รับการร้องขอไม่มีอำนาจศาลเหนือความผิดนั้น

ข้อ 8 วิธีการส่งผู้ร้ายข้ามแดนและเอกสารที่ต้องการ

- 1. คำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนจะกระทำโดยผ่านวิถีทางการทูต
- 2. คำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนจะต้องประกอบด้วย
  - ก. เอกสาร คำแถลง หรือพยานหลักฐานอื่น ๆ ซึ่งระบุรูปพรรณสัณฐาน และที่อยู่ที่อาจเป็นไปได้ของบุคคลที่ถูกขอให้ส่งตัว
  - ข. คำแถลงข้อเห็จจริงเกี่ยวกับคดี รวมถึงเวลาและสถานที่ที่ความผิดได้เกิดขึ้น หากเป็นไปได้
  - ค. บทบัญญัติของกฎหมายที่ระบุองค์ประกอบสำคัญและที่กำหนดฐานความผิด ที่ขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดน
  - ง. บทบัญญัติของกฎหมายที่กำหนดโทษสำหรับความผิด และ
  - จ. บทบัญญัติของกฎหมายที่กำหนดอายุความเพื่อการฟ้องคดีหรือเพื่อ การดำเนินการลงโทษสำหรับความผิด
- 3. คำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนเกี่ยวกับบุคคลที่ถูกขอให้ส่งตัวเพื่อการดำเนินคดีจะ ต้องแนบเอกสารดังต่อไปนี้ด้วย

- ก. สำเนาหมายจับที่ออกโดยผู้พิพากษา หรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจอื่นของรัฐที่ร้องขอ
- ข. พยานหลักฐานที่แสดงว่าการจับกุมและการดำเนินคดีบุคคลดังกล่าวกระทำได้ ตามกฎหมายของรัฐที่ได้รับการร้องขอรวมถึงพยานหลักฐานที่ชี้ให้เห็นว่า บุคคล ที่ถูกขอให้ส่งดัวเป็นบุคคลเดียวกับที่ระบุในหมายจับ
- 4. เมื่อคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนเกี่ยวกับบุคคลที่ถูกพิพากษาว่ากระทำผิดคำร้อง นั้นจะต้องมีเอกสารแนบเพิ่มเดิมจากเอกสารที่ระบุไว้ในวรรค 2 ของข้อนี้ ดังต่อไปนี้
  - ก. สำเนาคำพิพากษาว่ากระทำผิดของศาลของรัฐที่ร้องขอ และ
  - ข. พยานหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าบุคคลที่ถูกขอให้ส่งดัวเป็นบุคคล เดียวกันกับที่อ้างถึงในคำพิพากษาว่ากระทำผิด

หากบุคคลนั้นได้ถูกพิพากษาว่ากระทำผิดแต่ยังไม่ถูกพิพากษาลงโทษ คำร้อง ขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนจะต้องแนบคำแถลงในเรื่องนี้ด้วย หากบุคคลที่ถูกพิพากษาว่ากระทำผิด ได้ถูกพิพากษาลงโทษแล้ว คำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนจะต้องแนบสำเนาคำพิพากษาลงโทษ และคำแถลงที่แสดงให้เห็นถึงโทษที่ได้รับแล้ว

- 5. เอกสารทั้งหมดที่นำส่งโดยรัฐที่ร้องขอให้แปลเป็นภาษาของรัฐที่ได้รับ การร้องขอ
- 6. เอกสารที่ส่งผ่านวิถีทางการทูดจะเป็นที่ยอมรับให้ใช้ในกระบวนการพิจารณา ส่งผู้ร้ายข้ามแดนในรัฐที่ได้รับการร้องขอ โดยไม่ต้องมีการรับรองหรือนิติกรณ์อื่นเพิ่มเดิมอีก

ข้อ 9 การจับกุมชั่วคราว

- 1. ในกรณีเร่งด่วน รัฐภาคีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอาจร้องข่อให้จับกุมบุคคลที่ถูกกล่าวหา หรือถูกพิพากษาว่ากระทำผิดไว้ชั่วคราวได้ คำขอให้จับกุมตัวชั่วคราวจะส่งผ่านวิถีทางการทูต หรือโดย ตรงระหว่างกระทรวงมหาดไทยในบังกลาเทศและกระทรวงมหาดไทยในประเทศไทย ซึ่งในกรณีนี้อาจ จะใช้ระบบการติดต่อของตำรวจสากล
- 2. คำขอจะประกอบด้วย รูปพรรณของบุคคลที่ถูกขอให้ส่งตัว ที่อยู่ของบุคคลนั้นหาก รู้ คำแถลงย่อเกี่ยวกับข้อเท็จจริงในคดี รวมทั้งเวลาและสถานที่ที่ความผิดได้เกิดขึ้นหากเป็นไปได้ คำ แถลงว่าได้มีหมายจับหรือได้มีคำพิพากษาว่าบุคคลนั้นกระทำผิดตามที่ระบุไว้ในข้อ 8 และคำแถลงว่า จะส่งคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนสำหรับบุคคลดังกล่าวตามมา
  - 3. รัฐที่ร้องขอจะได้รับการแจ้งผลของคำขอโดยไม่ชักช้า
- 4. การจับกุมชั่วคราวจะสิ้นสุดลงถ้า ภายในระยะเวลา 60 วันหลังการจับกุมบุคคลที่ขอให้ส่งตัว เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐที่ได้รับการร้องขอมิได้รับคำร้องขออย่างเป็นทางการให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนและเอกสารสนับสนุนที่จำเป็นตามข้อ 8
- 5. การที่การจับกุมชั่วคราวสิ้นสุดลงตามวรรค 4 ของข้อนี้ จะไม่เป็นอุปสรรคต่อการ ส่งบุคคลที่ขอให้ส่งตัวข้ามแดน หากมีการส่งคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนและเอกสารสนับสนุนที่ระบุ ไว้ในข้อ 8 ในภายหลัง

ข้อ 10 การวินิจฉัยและการส่งมอบตัว

- 1. รัฐที่ได้รับการร้องขอจะแจ้งโดยไม่ชักช้าผ่านวิถีทางการทูดให้รัฐที่ร้องขอทราบถึง การวินิจฉัยของตนเกี่ยวกับคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดน
- 2. รัฐที่ได้รับการร้องขอต้องให้เหตุผลในการปฏิเสธคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนบาง ส่วนหรือทั้งหมด
- 3. หากให้มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ การส่งมอบตัวบุคคลที่ถูกขอให้ส่งตัวจะมีขึ้นภาย ในระยะเวลาที่อาจกำหนดไว้ในกฎหมายของรัฐที่ได้รับการร้องขอ เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐภาคีจะ ตกลงกันเกี่ยวกับเวลาและสถานที่ของการส่งมอบตัวบุคคลที่ถูกขอให้ส่ง อย่างไรก็ตาม หากไม่มีการนำ ตัวบุคคลนั้นออกไปจากดินแดนของรัฐที่ได้รับการร้องขอภายในเวลาที่กำหนดไว้ บุคคลนั้นอาจจะถูก ปล่อยตัวและรัฐที่ได้รับการร้องขออาจจะปฏิเสธการส่งผู้ร้ายข้ามแดนสำหรับความผิดเดียวกันนั้นได้ใน ภายหลัง

ข้อ 11 การเลื่อนการส่งมอบตัว

ในกรณือนุญาตตามคำขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนบุคคลซึ่งกำลังอยู่ระหว่างการดำเนินคดี หรือกำลังรับโทษในดินแดนของรัฐที่ได้รับการร้องขอในความผิดอื่น รัฐที่ได้รับการร้องขออาจเลื่อน การส่งมอบตัวบุคคลที่ถูกขอให้ส่งตัวจนกว่าการดำเนินคดีต่อบุคคลนั้นจะเสร็จสิ้น หรือจนกว่าการ ดำเนินการลงโทษใดที่อาจจะกำหนดหรือได้กำหนดไว้แล้วเสร็จสมบูรณ์

ข้อ 12 คำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนจากหลายรัฐ

หากรัฐที่ได้รับการร้องขอได้รับคำร้องจากรัฐภาคือึกฝ่ายหนึ่งและจากรัฐที่สาม อีกหนึ่งรัฐหรือมากกว่า เพื่อขอให้ส่งบุคคลเดียวกันข้ามแดน ไม่ว่าจะในความผิดเดียวกันหรือ ความผิดแตกต่างกัน รัฐที่ได้รับการร้องขอจะตัดสินว่าจะส่งบุคคลนั้นข้ามแดนให้แก่รัฐใด ในการ วินิจฉัย รัฐดังกล่าวจะพิจารณาถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องทั้งหมดซึ่งรวมถึงแต่ไม่จำกัดเฉพาะดังต่อไปนี้

- (ก) รัฐที่ความผิดได้กระทำขึ้น
- (ข) ในกรณีที่เกี่ยวกับความผิดที่แตกต่างกัน รัฐที่ขอให้ส่งบุคคลสำหรับความผิด ซึ่งมีโทษหนักที่สุดดามกฎหมายของรัฐที่ได้รับการร้องขอ
- (ค) ในกรณีที่เกี่ยวกับความผิดที่แตกต่างกัน ซึ่งรัฐที่ได้รับการร้องขอเห็นว่า มีความร้ายแรงเท่ากัน ลำดับคำร้องขอที่ได้รับจากรัฐที่ร้องขอ
- (ง) สัญชาติของผู้กระทำผิด และ
- (จ) ความเป็นไปได้ในการส่งผู้ร้ายข้ามแดนต่อระหว่างรัฐที่ร้องขอเหล่านั้น

ข้อ 13 หลักเกณฑ์ว่าด้วยการพิจารณาความผิดเฉพาะเรื่อง

- 1. บุคคลที่ถูกส่งตัวข้ามแดนภายใต้สนธิสัญญานี้ จะไม่ถูกคุมขัง ดำเนินคดี หรือลง โทษในดินแดนของรัฐที่ร้องขอสำหรับความผิดอื่น นอกเหนือจากความผิดที่อนุญาตให้ส่งผู้ร้ายข้าม แดน และจะไม่ถูกส่งตัวเป็นผู้ร้ายข้ามแดนโดยรัฐนั้นไปยังรัฐที่สาม เว้นแต่
- ก. บุคคลนั้นได้ออกจากดินแดนของรัฐที่ร้องขอ ภายหลังการส่งผู้ร้ายข้ามแดน และได้กลับเข้าไปในรัฐที่ร้องขอใหม่โดยสมัครใจ
- ข. บุคคลนั้นมิได้ออกไปจากดินแดนของรัฐที่ร้องขอภายใน 45 วัน ภายหลังจากที่มี อิสระที่จะกระทำเช่นนั้น หรือ
- ค. รัฐที่ได้รับการร้องขอได้ให้ความยินยอมต่อการคุมขัง การดำเนินคดี หรือการลง โทษบุคคลนั้นสำหรับความผิดอื่นนอกจากความผิดที่อนุญาตให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดน หรือต่อการส่งผู้ร้าย ข้ามแดนให้แก่รัฐที่สาม เพื่อความมุ่งประสงค์นี้ รัฐที่ได้รับการร้องขออาจจะขอให้มีการส่งเอกสารหรือ คำแถลงซึ่งระบุไว้ในข้อ 8 รวมถึงคำแถลงของบุคคลที่ถูกส่งดัวข้ามแดนที่เกี่ยวข้องกับความผิดนั้น

บทบัญญัติเหล่านี้จะไม่ใช้บังคับกับความผิดที่กระทำขึ้นภายหลังการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

- 2. หากในระหว่างการดำเนินคดี ข้อกล่าวหาที่ใช้ส่งบุคคลนั้นข้ามแดนได้มีการเปลี่ยน แปลงไปโดยชอบด้วยกฎหมาย อันเนื่องมาจากกฎหมายใหม่หรือการกล่าวหา การต่อสู้คดี หรือผลจาก การพิจารณาในความผิดที่มีโทษเบากว่า บุคคสนั้นอาจจะถูกดำเนินคดีหรือถูกพิพากษาลงโทษตามนั้น ทั้งนี้ ข้อกล่าวหาที่เปลี่ยนแปลงจะต้อง
  - ก. มีมูลฐานตามข้อเท็จจริงชุดเดียวกันกับที่ระบุไว้ในคำร้องขอ ให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนและในเอกสารสนับสนุน และ
  - ข. มีกำหนดโทษขั้นสูงเท่าหรือต่ำกว่าความผิดที่บุคคลนั้นถูกส่งตัวข้ามแดน

ข้อ 14 วิธีการแบบย่อ

หากบุคคลที่ถูกขอให้ส่งตัวยินยอมอย่างถอนไม่ได้เป็นลายลักษณ์อักษรให้ส่งตนเป็นผู้ ร้ายข้ามแดน ภายหลังที่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจได้แจ้งให้ตัวบุคคลนั้นทราบถึงสิทธิของตนที่จะ ได้รับการพิจารณาตามกระบวนการส่งผู้ร้ายข้ามแดนอย่างเป็นทางการ และความคุ้มครองที่จะได้รับ จากกระบวนการดังกล่าว รัฐที่ได้รับการร้องขออาจจะส่งผู้ร้ายข้ามแดนให้โดยไม่ด้องผ่านกระบวนการ ส่งผู้ร้ายข้ามแดนอย่างเป็นทางการ

ข้อ 15 การส่งมอบทรัพย์สิน

- 1. เมื่อได้รับการร้องขอจากรัฐที่ร้องขอ และเท่าที่กฎหมายของตนอนุญาตไว้ รัฐที่ได้ รับการร้องขอจะยึดและจะส่งมอบพร้อมกับการส่งผู้ร้ายข้ามแดนซึ่งทรัพย์สิน
  - (ก) ที่อาจต้องใช้เป็นพยานหลักฐาน หรือ

- (ข) ที่ได้มาโดยผลของการกระทำความผิด และพบอยู่ในความครอบครอง ของบุคคลซึ่งถูกขอให้ส่งตัวในขณะที่ถูกจับกุมหรือค้นพบในภายหลัง
- 2. ทรัพย์สินที่ระบุไว้ในวรรค 1 ของข้อนี้จะส่งมอบให้ ถึงแม้ว่าการส่งผู้ร้ายข้ามแดน ซึ่งได้อนุญาตแล้ว ไม่สามารถที่จะดำเนินการส่งได้เนื่องจากบุคคลซึ่งถูกขอให้ส่งตัวถึงแก่ความตาย หายสาบสูญ หรือหลบหนีไป
- 3. เมื่อทรัพย์สินดังกล่าวจะต้องถูกยึดหรือถูกริบในอาณาเขตของรัฐที่ได้รับการร้องขอ รัฐดังกล่าวนี้อาจยึดทรัพย์สินนั้นไว้เป็นการชั่วคราวหรือส่งมอบให้โดยมีเงื่อนไขว่า จะต้องส่งทรัพย์สิน นั้นคืน เพื่อใช้ในคดีอาญาที่กำลังดำเนินอยู่
- 4. สิทธิใด ๆ ในทรัพย์สินดังกล่าวซึ่งรัฐที่ได้รับการร้องขอ หรือรัฐหรือบุคคลใดอาจ ได้มาแล้วนั้นจะได้รับการสงวนรักษาไว้ ในกรณีที่สิทธิดังกล่าวนี้มีอยู่ ทรัพย์สินนั้นจะถูกคืนตามคำขอ โดยไม่คิดค่าภาระใด ๆ ให้แก่รัฐที่ได้รับการร้องขอโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะกระทำได้ภายหลังการดำเนินคดี

ข้อ 16 การผ่านแดน

- 1. รัฐภาคีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอาจอนุญาตให้บุคคลซึ่งถูกส่งมอบตัวโดยรัฐที่สามให้รัฐ ภาคีอีกฝ่ายหนึ่งผ่านดินแดนของตน รัฐภาคีที่ร้องขอการผ่านแดนต้องส่งคำร้องขอผ่านแดนโดยวิถีทาง การทูดระบุรายละเอียดของบุคคลที่ถูกส่งผ่านแดนและคำแถลงย่อเกี่ยวกับข้อเท็จจริงในคดีให้แก่รัฐที่ จะให้ผ่านแดน ในกรณีที่ใช้การขนส่งทางอากาศและมิได้มีการกำหนดที่จะลงจอดในดินแดนของรัฐ ภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง การอนุญาดเช่นว่านั้นไม่จำเป็น
- 2. หากมีการลงจอดโดยไม่ได้กำหนดไว้ล่วงหน้าในดินแดนของรัฐภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง เกิดขึ้น การผ่านแดนจะอยู่ภายได้บังคับแห่งบทบัญญัติวรรค 1 ของข้อนี้ รัฐภาคีนั้นอาจจะคุมขังบุคคล ที่จะถูกส่งผ่านแดนได้เป็นระยะเวลาไม่เกิน 96 ชั่วโมงในระหว่างรอคำร้องขอผ่านแดน

ข้อ 17 ค่าใช้จ่ายและการช่วยเหลือ

- 1. ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในดินแดนของรัฐที่ได้รับการร้องขอโดยเหตุแห่งการส่งผู้ร้ายข้าม แดน จนถึงเวลาส่งมอบตัวบุคคลซึ่งจะถูกส่งผู้ร้ายข้ามแดน ให้เป็นภาระของรัฐนั้น
- 2. รัฐที่ได้รับการร้องขอจะปรากฏตัวแทนรัฐที่ร้องขอและดำเนินการตามกระบวนการ ที่เกิดจากคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดน
- 3. รัฐที่ได้รับการร้องขอจะไม่เรียกร้องจากรัฐที่ร้องขอ ซึ่งค่าชดใช้ทางการเงินอันเนื่อง มาจากการจับกุม คุมขัง สอบสวน และส่งมอบตัวบุคคลที่ถูกขอให้ส่งตัวภายใต้บทบัญญัติของสนธิ สัญญานี้

ข้อ 18 ขอบเขตการใช้สนธิสัญญา

สนธิสัญญานี้จะใช้กับความผิดที่ส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ภายใต้สนธิสัญญานี้ ซึ่งได้กระทำขึ้นก่อนหรือหลังจากวันที่สนธิสัญญานี้เริ่มมีผลใช้บังคับ

ข้อ 19 การให้สัตยาบันและการเริ่มมีผลใช้บังคับ

- 1. สนธิสัญญานี้จะต้องได้รับการสัตยาบัน สัตยาบันสารจะแลกเปลี่ยนกัน ที่กรุงเทพ ๆ โดยเร็วที่สุดเท่าที่จะกระทำได้
  - 2. สนธิสัญญานี้จะเริ่มมีผลใช้บังคับเมื่อแลกเปลี่ยนสัดยาบันสาร

ข้อ 20 การบอกเลิก

รัฐภาคีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอาจเลิกสนธิสัญญานี้เมื่อใดก็ได้โดยแจ้งเป็นลายลักษณ์ อักษรให้ภาคีอีกฝ่ายหนึ่งทราบ และการเลิกจะมีผลหลังจากวันที่ได้รับการแจ้งดังกล่าวหกเดือน การเลิกนี้จะไม่ทำให้กระบวนการส่งผู้ร้ายข้ามแดนใด ๆ ซึ่งได้เริ่มขึ้นก่อนที่จะมีการแจ้งดังกล่าว เสื่อมเสียไป

เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้ลงนามช้างท้ายซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยถูกต้องจาก รัฐบาลแต่ละฝ่ายได้ลงนามสนธิสัญญานี้

ทำคู่กันเป็นสองฉบับ ณ กรุงธากา เมื่อวันที่ 9 กรกฎาคม 2541 เป็นภาษาไทย ภาษาบังกลาเทศและภาษาอังกฤษ ทุกภาษาถูกต้องเท่าเทียมกัน ในกรณีที่มีความแตกต่างกัน ในการดีความ ให้ใช้ฉบับภาษาอังกฤษเป็นหลัก

สำหรับรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย สำหรับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐประชาชนบังกลาเทศ

(ม.ร.ว. สุขุมพันธ์ บริพัดร)

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

(อาบูล ฮาซัน โชธูรี เอ็ม.พี.)

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

<u>หมายเหตุ</u> :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ราชอาณาจักรไทยและสาธารณรัฐประชาชน บังกลาเทศได้ลงนามในสนธิสัญญาระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐประชาชนบังกลาเทศ ว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน เมื่อวันที่ ๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๑ สมควรมีกฎหมายเพื่ออนุวัติการให้เป็นไปตาม สนธิสัญญา ฯ ดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้